

massavuoto/massescape on taiteellinen aloite ja liikesuunta, joukko intentioita, käytänteitä, ajatuksia, esityksiä. Se pyrkii olemaan yhdistävä resonanssi, nimi, joka voi antaa lisää vauhtia siihen liittyvälle liikkeelle. Toistaiseksi se koostuu lähinnä omista työskentelyhaluistani, mutta massa on attraktioille altis ja voi muuntua.

massavuodon intentio on, juuri nyt, maailman kokeminen, eläminen ja pohdinta harjoittamalla esiintymisen taidetta, teatteria, tanssia ja niitä fyysisiä ja teoreettisia käytänteitä, jotka näyttämöllisiin, näyttämönreunaisiin ja reunan ylitse vuotaviin taiteisiin liittyvät.

massa on joukkoa, ruumista, voimaa, materiaa

liike tulvii yli ja kulkee läpi

(otsikko)

Ruumiillinen harjoittaminen, päivittäinen käytäntö ja tavat kokea, kuvata ja esittää maailmaa ovat toisiinsa kytköksissä. Ihmisten joukossa, joukkoudessa, ne ovat myös sosiaalisia konventioita ja yhteiskunnallisia instituutioita.¹ Uskon, että merkityksellistyminen ja merkityksellistäminen liittyvät kaikkeen inhimilliseen toimintaan – ainakin sellaiseen toimintaan, joka on dokumentoitavissa, nimettävissä ja sijoitettavissa tiettyyn sosiaaliseen tarkoitukseen. Teatteritaide on reflektiivinen toimintamuoto, jossa representaatio ja ruumiillinen tapahtuminen käsittelevät elämämme ja yhteiskuntamme merkityksellisyyksiä – ja tuottavat lisää merkityksellisyyden kokemusta. En tarkoita, että *massavuodon* tarkoitus olisi julistautua taide-analyyttiseksi ja dekonstruktiviseksi – tarkoitan, että teatteri on ja oli kaikkialla tällaista. En myöskään tarkoita kuvata teatteria tai tanssia ensisijaisesti intellektuaalisena tai abstraktina – ruumiillisuutta ja merkityksellisyyttä ei voida esiintyvässä ruumiissa erottaa. Haluan ymmärtää tämän ja nauttia siitä vapaudesta jota ymmärrys tuottaa, mahdollisuudesta valita vapaasti keinot ja muodot teatterin, tanssin ja esityksen, tai minkä vain ruumiin esiintymisen toteuttamiseen taidekontekstissa.

teatteri on filosofiaa ruumiille

ruumis on tanssia filosofialle

(teoria)

teatteri on tanssia

tanssi on teatteria

teatteri ja tanssi ovat monia muitakin juttuja

(muoto)

esitys on maailmassa ja maailma kiinnostaa

(aihe)

massavuoto/massescape haluaa olla erilaisten esiintymisen käytänteiden tutkimista, harjoittamista, käyttämistä, uudelleenkeksimistä ja toisaalle viemistä. Se haluaa olla risteämisaalue haluille, traditioille, ihmisille, taidemuodoille ja sosiaalisille muodoille, maailmankuville ja intentioille. Se haluaa murroksia, kakofoniaa, törmäyksiä ja kollaaseja. Arvostamme myös tarkoin määriteltyjä muodollisia traditioita – miksi emme arvostaisi! – ja haluamme liittää niitä monenlaisiin elementteihin, tuottaa uudistumista ja havaintoa murrospisteissä. *massavuodon* kiinnostus on kuitenkin vaeltavaa kiinnostusta, harhaoppisen kiinnostusta siinä, että emme opiskele traditioita tai

¹ En halua muodostaa 'kausaaliteoriaa' siitä kumpi on ensisijainen, sosiaalinen rakenne vai ruumiin toiminta – näitä ei kuitenkaan voida erottaa.

esteettisiä ohjelmia tullaksemme hyviksi oppilaitseksi ja tehdäksemme taidetta oikein, vaan käyttäksemme niitä, kulkeaksemme niiden piirtämien pisteiden läpi, myriadein pisteiden maailmassa.²

se, minä, me – voin käyttää monia pronomineja, mutta niiden tarkoitus on olla vain välineitä diskursiiviselle ja poliittiselle leikille;
ei minkään keskus (eettinen lause)

Maailman ihmetteleminen erilaisten esityksellisten tekojen ja muotojen kautta – uskon, että se voi kuljettaa meitä myös niihin poliittisiin, eettisiin ja yhteiskunnallisiin lausumiin ja aseisiin, jotka vastaavat haluumme olla yhteisöllisiä ja jakavia ihmisiä. *massavuodon* etiikka on liikkeen etiikkaa siinäkin, että haluan varoa kiinnittymästä jäykkiin ja auktorisoituihin käsityksiin siitä mitä poliittinen ja eettinen on. Esteettinen on olemassa poliittisessa ympäristössä – ja toisaalta meillä on oltava myös vilpitöntä poliittista halua! Jaetun todellisuutemme muutos ei ole taiteen ulkopuolella, mutta ei se tapahdu myöskään taiteen sisäpuolelle linnoittuen. Taide on kuten elämäkin: siinä on politiikkaa, ja usein juuri silloin kun emme sen poliittisuutta tunnusta, ja kuitenkin emme halua käyttää kaikkea aikaamme poliittinen-sanana merkitystä murehtien! Haluan uskoa, että elämä ilman tanssia on huonoa politiikkaa.

Taide on yhteinen projekti. Sen merkitys tai merkityksettömyys, vaikutukset ja vaatimukset tai niiden puute ovat yhteisten intohimojen kohde, eikä taidetta, niin kuin mitään kulttuurista toimintaamme, ole ilman jakamisen prosessia. Tekeminen, jakaminen ja kokeminen tapahtuvat kuitenkin epäselvyyden, ristiriitaisuuden ja monimerkityksellisyyden keskellä – niistä ammentaen ja ehkä jopa niistä riippuen. Ei ole olemassa oikeiden merkitysten järjestelmää, ellemmme käytä valtaa sen pystyttämiseksi ja opeta itseämme hyväksymään sen totuudet. Vaikka kuinka leikkaisimme häiritseviä asioita pois tietoisuudestamme, kuitenkin kaikkien järjestelmien reunat vuotavat ja keskukset ovat reikäisiä. Vuotoisuus ja huokoisuus kiinnostavat ja kiihottavat! Se ei tarkoita rakenteiden vastaisuutta, vaan rakenteiden hyödyntämistä liikkeisiin, jotka voivat läpäistä erilaisia rakenteita.

tanssi ajatteluttaa
ajattelu tanssittaa (ihmiskäsitys)

Ruumis ja merkityksellisyys asuttavat samaa materiaalista todellisuutta.³ Merkitys- ja totuuskokoelmat synnytetään ruumiin kykyinä ja valtana järjestää materiaa ja materiaalia. Tämä uskomus käy estetiikkani, etiikkani ja politiikkani perustaksi.

² Traditiokin on lukuisain pisteiden joukko, vaikka se joskus esiintyisikin autoritatiivisena kokonaisuutena.

³ Meille tulee edelleen olemaan tarpeen puhua ruumiista, kielestä, käytännöstä, teoriasta, ehkä jopa henkilöstä ja yhteiskunnasta, mutta ei ole tarpeellista pitää näitä oppositioina. Puhetapammekin rajat ovat liikkeessä ja rajanliikutus on puheemme merkitys.